Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

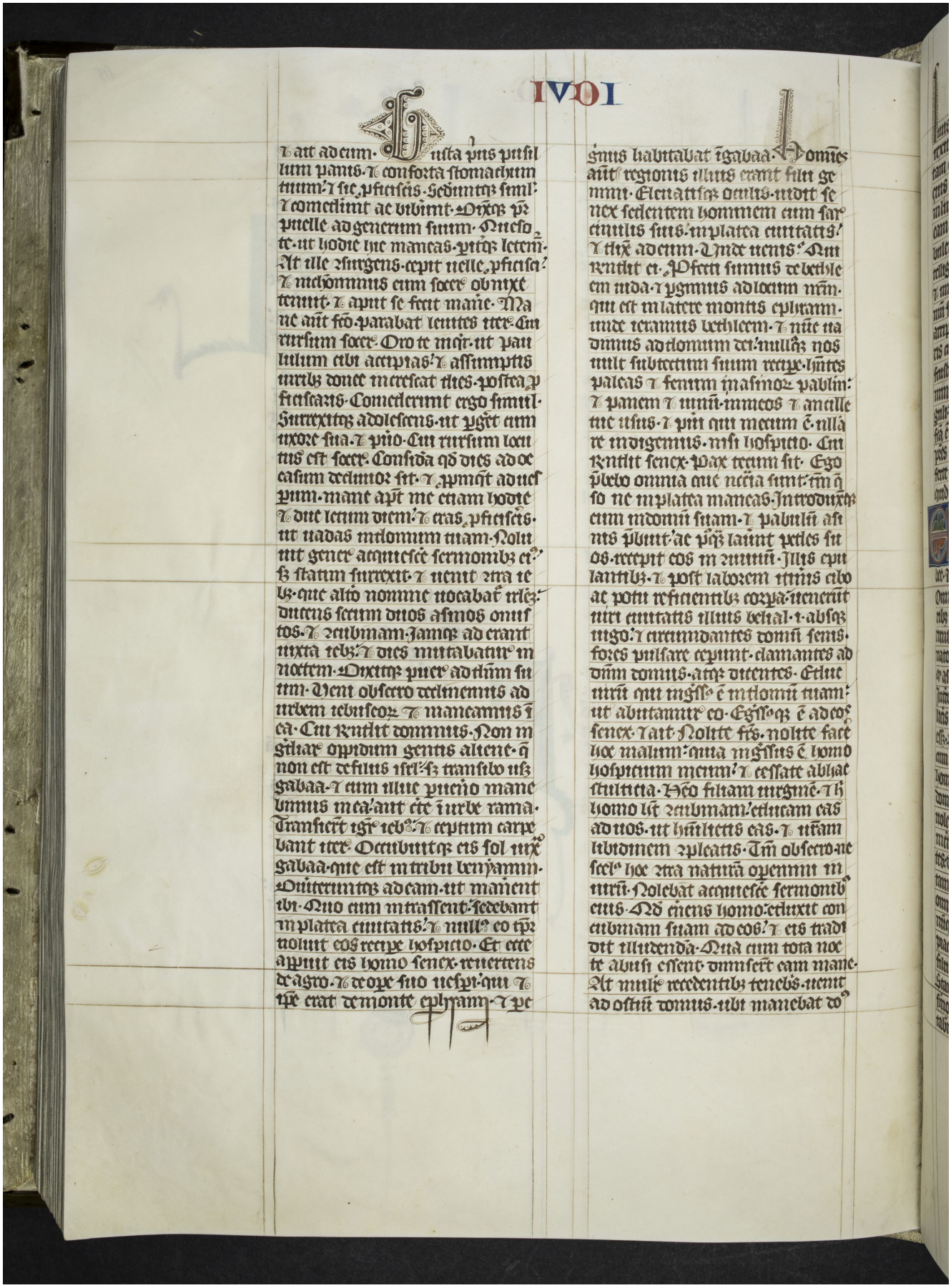

IVDI

Et ait ad eum. Gusta pris pusil
lum panis. Et confortabis stomachum
tuum. Et sic proficiscis. Sedentque simul.
Comedebant ac bibebant. Dixitque pa
ter puelle ad generum suum. Ne cho
ra. ut hodie hic maneas. Pro lectem.
At ille surgens. cepit velle proficisci.
Et nichominus eum socer obnixe
tenuit. Et aput se fecit mane. Ma
ne autem fecit parabat lentes iter. Cum
rursum socer. Oro te magis. ut pau
lulum cibi accipias. Et assumptis
viribus donec increscat dies. postea p
ficiscaris. Comederunt ergo simul.
Surrexitque adolescens. ut pgeret cum
uxore sua. Et puer. Cum rursum lon
gius est socer. Considera qd dies ad oc
casum declinor sit. Et pnocta ad ves
perum. mane apud me etiam hodie
Et due lenem diem. Et cras proficiscis.
ut vadas in domum tuam. Nolu
it gener acquiescere sermonibus eius
Statim surrexit. Et venit contra te
ra. que alio nomine vocabat Jebus.
ducens secum duos asinos onus
tos. Et sarcinam. Jamque ad erant
vicina Jebus. Et dies inclinabatur in
noctem. Dixitque puer ad dominum su
um. Veni obsecro declinemus ad
urbem Jebusseorum. Et maneamus i
ea. Cum audisset dominus. Non in
gredior oppidum gentis alienigene
non est de filiis Israel. Et transibo usque
Gabaa. Et cum illuc pervenero mane
bimus in ea. aut certe in urbe rama.
Transierunt igitur Jebus. Et ceperunt carpe
bant iter. Occiduntque eis sol iux
ta Gabaa. que est in tribu Benjamin.
Diverteruntque ad eam. ut manerent
ibi. Quo cum introissent. sedebant
in platea civitatis. Et nullus eos ho
spitio voluit recipere hospitio. Et ecce
apparuit eis homo senex. revertens
de agro. Et de opere suo vespere. qui. Et
ipse erat de monte Ephraim. Et pe
grinus habitabat in Gabaa. Homines
autem regionis illius erant filii Ge
mini. Elevatisque oculis vidit se
nex sedentem hominem cum sar
cinulis suis. in platea civitatis.
Et ait ad eum. Unde venis. Cui
respondit ei. Profecti sumus de Bethle
em Juda. Et pergimus ad locum mihi
que est in latere montis Ephraim.
unde veramus Bethlem. Et nunc ma
dimus ad domum dei. nullus nos
suscipit subtectum suum recipere. habentes
paleas. Et fenum in asinis. pabulum.
Et panem. Et vinum meos. Et ancille
tue usus. Et puer qui mecum est. nulla
re indigemus. nisi hospicio. Cui
respondit senex. Pax tecum sit. Ego
pro omnia que necessaria sunt. tuis
so ne in platea maneas. Introduxitque
eum in domum suam. Et pabulum asi
nis pbuit. ac pedes lavant pedes su
os. recepit eos in convivium. Illis epu
lantibus. Et post laborem itineris cibo
ac potu reficientibus corpora. venerunt
viri civitatis illius Belial. et absque
ingo. Et circumdantes domum fenes
tras pulsare cepiunt. clamantes ad
dominum domus. atque dicentes. Educ
virum qui ingressus est in domum tuam.
ut abutamur eo. Egressusque est ad eos
senex. Et ait. Nolite fratres. nolite facere
hoc malum. quia ingressus est homo
hospitium meum. Et cessate abhiac
stultitia. Ecce filiam virginem. Et
homo iste concubinam. educam eas
ad vos. ut humilietis eas. Et utam
libidinem explicatis. Tum obsecro ne
scelus hoc contra naturam operemini in
virum. Nolebat acquiescere sermonibus
eius. Ad ejicens homo. educit con
cubinam suam ad eos. Et eis tradi
dit illudenda. Quae cum tota noc
te abusi essent. dimiserunt eam mane.
At mulier recedentibus tenebris. venit
ad ostium domus. ubi manebat do